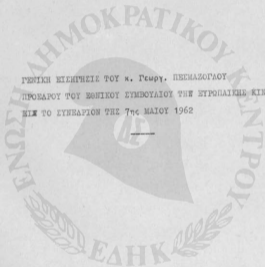

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΟΥ κ. Γεωργ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ
ΣΕ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ 7ης ΜΑΪΟΥ 1962

Ἡ εἰσήγησις αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀκόθεν τοῦ Ἐθνικοῦ μας συμβουλίου ἐν ὄψει τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ συνεδρίου τοῦ Μονάχου. Ἐνα μέρος τῆς εἰσηγήσεως ἀναφέρεται εἰς ζητήματα τὰ ὅποια εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς περισσότερους ἐξ ἡμῶν, ὅπως εἶναι οἱ σκοποὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Εὐρώπης, αἱ δυσχερεῖαι εἰς τὰς ὁποίας προσκόπεται, αἱ ἐπιτευχτέσαι πρόοδοι καὶ αἱ συνέπειαι τυν.

Ἐπεὶ οὖν ἐν τοῦτοις σκόπιμον νὰ ἐκναλιθῶ ἐν συντομίᾳ τὸ ἱστορικὸν τυν διὰ νὰ ἐξηγήσω εὐχερύτερα τὰ γενικὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὅποια κατελήξαμεν.

Οἱ λόγοι οἱ ὅποιοι ἐπανέφερον εἰς τὸ προσκείμενον τὴν καλαιδὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως τῆς Εὐρώπης καὶ οἱ σκοποὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀποβλέπει αὕτη συχνὰ παρεξηγοῦνται.

Ἡ ἔνωσις τῆς Εὐρώπης οὐδὲν ἀποτελεῖ σήμερον προσπάθειαν ἐπικρατήσεως ἄλλ' ἐπιβιώσεως. καὶ εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς διεθνούς καταστάσεως, ἡ ὅποια ἐδημιουργήθη μετὰ τοὺς δύο μεγάλους πολέμους, τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀντιλήσεων αἱ ὅποιαί ἐπεκράτησαν καὶ τῶν μεγάλων ἐπιστημονικῶν κατακτήσεων τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ παράγοντες αὗτοι καὶ αἱ συνέπειαι τυν μετέβαλον τὴν μορφήν τοῦ κόσμου. Ἔως τὸ παρελθόν, οἱ λαοὶ τῶν ὁποίων τὰ συμπεριφέροντα ἐταυρίζοντο διεμορφοῦντο εἰς κράτη περιωρισμένης σχετικῆς ἐκτάσεως, πάλαι τῶν ὁποίων, μετὰ τὸν πολιτισμὸν τυν καὶ τὰ τεχνικὰ τυν μετὰ ἐκκυριάρχουν

εδρυτάτων υπανεπτυγμένων περιοχών. Τώρα, είς ὅλας τὰς περιοχὰς τοῦ κόσμου διαμορφοῦνται μεγάλαι ἐθνικαὶ μονάδες, αἱ ὅποσαι ἐξουσιάζουν ἐδρυτάτας ἐκτάσεις, ὅπως ἡ Κίνα, αἱ Ἰνδίαί, ἡ Ἰνδουήσα καὶ ἡ Παρθὴ Ἠπειρος. Αἱ μονάδες αὗται ἀπέκτησαν ἐθνικὴν συνείδησιν, ἐλευθερίαν σκέψους καὶ ἡ συνεχῆς ἀνάπτυξις τῆς τεχνικῆς των μορφώσεως οὐ ἐπιτρέφει, σὺν τῇ χρόνῳ, εἰς τὸν κληθυσμὸν των νὰ ἐπιμεταλλεῦθῃ μὲ ἴσην ἐπακρότητα τὰς ἐπιστημονικὰς μεθόδους ποῦ διασέτουν οἱ προηγμένοι λαοὶ καὶ νὰ ἐξιοποιήσῃ τὰς ἀφανίστους δυνατότητας τοῦ φυσικοῦ των πλοῦτου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν, αὕτη διηθρύνει τὸν πολιτικὸν της χῆρον μὲ τὴν Πολωνίαν, τὴν Τσεχοσλοβακίαν, τὰς Βαλτικὰς χώρας, τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ ἄριστνας περιοχὰς τῆς Ἄνω Ἀνατολῆς. Μετὰ τὰ ὅσα οὐ ἐπέτυχῃ εἰς κολλοδὸς τομεῖς τῆς δραστηριότητός της - ἀδιέφορον ἔδω διὰ τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ της συστήματος ὑπέβαλε εἰς μεγάλας θυσίας τὸ ἀνθρώπινον ὄλεθρον της - κατέστη μὲν ὀδύνη, ἡ ὅποια ὀδύνη νὰ διεκδικήσῃ, βῆμα πρὸς βῆμα, τὰ ἡγετικὰ σκῆτρα τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπομονώσεως, διότι, παρὰ τὰ μέγα τὰ ὅποια τοὺς ἐρησάβησαν αἱ καταπηκτικαὶ των κρούσοι καὶ ὁ ἀποσυγχρονισμὸς τοῦ φιλελευθέρου οἰκονομικοῦ των συστήματος, ὅν ὀδύνηται κλέον νὰ διασφαλίσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των καὶ τὴν εὐζωίαν των χωριστὰ ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον.

Ἡνδίου ἢ ἕδραση ἀνεξαρτησίας, μολοῦντι ἡκρωτηριάζουσι διὰ τῆς ἀποσχίσεως τῶν χωρῶν της αἱ ὅποσαι ὑπέχθησαν εἰς τὸν Σοβιετικὸν συνασπισμὸν καὶ μολοῦντι τὰ ἀπομενύοντα ἐλευθερὰ ἔθνη της ὑπέστησαν ἀνυπολόγιστον ἐκείσεως καταστροφῆς μαχόμενα ἐναντίον πάσης φύσεως ὀλοκληρωτισμῶν, διατηρεῖ ἀκόμη τὸ καλαιδὸν

της σχήμα.

Ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἡ ὁποία κατὰ τὸ δόγμα τοῦ 19ου αἰῶνος ἐκυριάρχησε οἰκονομικῶς, δίδει μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διέθετε ἐκδύκετο τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν εἰς χρῆμα ἀναγκῶν τοῦ κόσμου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπώλεσε τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἡγεμονίαν, ἡ Αὐτοκρατορία τῆς μετεβλήθη εἰς κοινοπολιτεῖαν, τῆς δόξας οἱ δεσμοὶ προλαμβάνουν ὄλονεν καὶ συμβολικώτερον χαρακτήρα. Ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ αἱ λοιπαὶ Εὐρωπαϊκαὶ χῆραι ἀπώλεσαν τὰς ἀποικίας των. Ἡ Γερμανία ἐδιχοτομήθη. ^{Διὰ τοῦτο} ~~αὕτω~~ ἡ Εὐρώπη, ἡ ὁποία μετέδωσε τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν τεχνικὴν τῆς ἀνάπτυξιν εἰς τὸν κόσμον ἔχασε τὴν ἡγετικὴν τῆς θέσιν καὶ οὐδεὶς Εὐρωπαϊκὸς συνασπισμὸς - ἀκόμη ὁ ὀλιγώτερον οἰουδήποτε Εὐρωπαϊκὸν κράτος - δύναται κλέον νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτοδυνάμως τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ νὰ διαπραγματευθῆ ἐπὶ ἴσοις ὅροις μὲ τὰς Ἕνωμένας Πολιτείας, τὴν Ρωσίαν ἢ τὰς ἄλλας ἀναπτυσσομένης μεγάλας ἐθνικὰς ὀντότητας. Μόνον μία ἡνωμένη Εὐρώπη, χάρις εἰς τὸν δυναμισμόν καὶ τὴν διαρκῆ ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς, τὰς τεχνικὰς τῆς προόδους καὶ τὴν μακρὰν τῆς ^{δυναμικῆς} ~~παροῦσιν~~ ἀποτελεσθὺ ὀκολογισμὸν ἐθνικὴν μονάδα ^{τῶν ἠνωμένων} ~~αὐτοαρκούντων~~ νὰ διασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴν τῆς κληρονομίαν καὶ τὴν διαρκῆ πρόδον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Ἄλλως ἡ Εὐρώπη - ἡ Εὐρώπη ὡς Εὐρώπη - δὲν θὰ δύνηθῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν ἢ ὁποῖα τῆς ἀνηκε εἰς τὸν κόσμον καὶ τὰ κράτη ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται θὰ καταστοῦν - ἐργὰ ἢ γρήγορα - δορυφόροι ἐνὸς οἰουδήποτε μεγάλου συνασπισμοῦ.

Τὸν κίνδυνον αὐτὸν δυνάμεθα ἴσως νὰ ἐννοήσῃμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καλλίτερον παντὸς ἄλλου, ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν μας. Κάποτε ὁ ἡγετικὸς ρόλος καθ' εἶχε ἡ Εὐρώπη ἀνηκε εἰς τὰς Ἕλληνικὰς Πολιτείας καὶ τὰς αὐτονόμους ἀποικίας των. Οἱ τότε πρόγονοί μας - ὅπως συμβαίνει μὲ μερικὸς

Ευρωπαίους σήμερα - δεν ήνθθησαν εξαίτως ότι, μετά τας συνεκείας κοθ εΐχε
οιά τόν κοσμον τής εποχής εκείνης ή εύρετα διδύοσις τοϋ πολιτισμοϋ των κατ
ή άνάκτουζις τής Ρώμης, ή αυτοτελεία τών πολιτειών των καθίστατο δόδνατος
κατ ότι οια νά διατηρήσουν τήν ύπόστασίν των Ξπρεπε νά ένυθοϋν. Κατ ό μόν
πολιτισμός των έκείνησε, οίσει άντεκεκρίνετο εΐς τας εΐλιώσεις τοϋ άνθρωπίνου
πνεύματος, ή Ήλλας όμως καθήγησε ήλιοϋς δορυφόρος τής Ρώμης, οια νά κατα-
κτηθΐ άργότερα εΐ ολοκλήρου κατ όν ήγγησε νά περίκεση εΐς τήν δουλείαν άλλων
κατακτητών, ή όποια οίηρεσε εΐς αΐώνας.

-

Οί κίνδυνοι αυτοί, οί κίνδυνοι τοϋς όποιοϋς διατρέχει ή Εύρώπη,
έχουν καταστή κοινή συνέλδησις κατ οια τοϋτο ή συνεργασία τών Ευρωπαίων
χωρών εξαργματοποίησε σημαντικας προόδους, εΐκόνα τών όποιων δόναται νά
όδση μια σόντομος άναδρομή εΐς τό πρόσφατον παρελθόν.

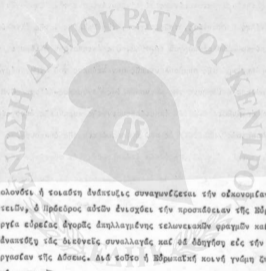
Ή σύγχρονος προσπάθεια οια τήν ένωση τής Εύρώπης ξεκίνησε τό
1946, όταν ό CHURCHILL εΐς τό Πανεπιστήμιον τής Zurιχης έκασήμανε τήν άνάγκη
τής άνασυγκροτήσεως τής Εύρώπης κατ τό πρότυπον τών Ήνωμένων Πολιτειών
τής Άμερικης. Τό κήρυμα του εξακολούθησε ή ΐδρυσις κολλών όργανώσεων
αΐ όποιαί άπεβλεπαν εΐς τήν ένωση τής Εύρώπης με τόν τρόπον κοθ τοϋς άνηγό-
ρευαν αΐ πολιτικά των πεκοιθήσεις. Τας προσπάθειας αΐτας συνετίδνισε τό συ-
νελθόν έν Χάγη συνέδριον τοϋ 1948, έκείθεν όε προήλασε κατ ή ΐδρυσις τής όρ-
γανώσεως τοϋ MOUVEMENT EUROPEEN, ή όποια έτέθη υπό τήν προεδρίαν τεσσάρων
μεγάλων Ευρωπαίων τής εποχής εκείνης, τοϋ SIR W. CHURCHILL, τοϋ LEON BLUM,
τοϋ P.H. SPAAK κατ τοϋ DE GASPERI.

ΤΟ ΜΟΥΒΕΜΕΝΤ ΕΥΡΩΠΕΗΝ άποτελεΐται άπό τή κατά χάραξ έθνική συμβόλια κατ
λοιπής όργανώσεως, αϊ όποιαϊ άποβλέπουν εϊς τήν Ένωσιν τής Ερώπης κατ Έχει
άς σκοπόν νά προβάλλη διεθνώς κατ νά ύποστηρίξη τās έπ'αυτής άπόψεις τής
κοινής γνώμης.

Ή συνεργασία τών Εώρωπαϊκων χωρών εϊσήλθεν εϊς τό στάδιον τής
άρχικής τής πραγματοποιήσεως με τήν συνδέντησιν τών Ήπουργών Ήξωτερικων
τής Μεγάλης Βρετανίας, τοϋ Βελγίου, τής Γαλλίας, τής Ήταλίας, τής Όλλαν-
δίας κατ τοϋ Λουξεμβούργου τό 1948, ότε άπερασθη ή Έόρυσις τοϋ Συμβουλίου
τής Ερώπης κατ τής συμβουλευτικής συνελεύσεως τοϋ Στρασβούργου. Τό 1952
έκηκολούθησε ή Έόρυσις τής Κοινοπραξίας "Ανθρακος-Χάλυθος C.E.C.A. κατ μετ'
αυτήν ή όργάνωσις διά τήν έκμετάλλευσιν τής πυρηνικής ένεργείας διά παραγω-
γικούς σκοπούς /EURATOM/ άς κατ ή προσπάθεια τής δημιουργίας εύρείας Κοι-
νής Εώρωπαϊκής Άγορας, ή όποια έπέληξε εϊς τήν συνθήκην τής Ρώμης κατ τήν
Έόρυσιν τής Εώρωπαϊκής Εόνης έλευθερων συναλλαγών τών Ήπιδ.

Ούτω, δεκαετία μόλις Έτη μετ' τόν έστορικόν λόγον τοϋ CHURCHILL
ή έδρα τής Εώρωπαϊκής ένώσεως εϊσήλθεν εϊς τό στάδιον τής ολοκληρώσεως τής
οϊκονομικής συνεργασίας κατ μολονότι ή πολιτική συνεργασία τών Εώρωπαϊκων
χωρών όέν προσέλαβε άδημη όριστικήν μορφήν, ή άνάγκη τής πραγματοποιήσεως τής
όέν άμφισβητεϊται πλέον άπό κανένα.

Ή διαμόρφωσις τής πολιτικής συνεργασίας ένδιαφέρει όλους έδιαι-
τέρως τήν χώραν μας όπως κατ όλας τās μικράς Εώρωπαϊκές χώρας κατ διά τοϋτο
εϋθεε έξ άρχής συμμετεχόμεν τής καταβληθείσης προσπάθειας δι' όλων μας τών
μέσων. Αϊ άρχικαί μας όργανώσεϊς, αϊ όποιαϊ έδρόθησαν χείρις εϊς τās προσπα-

Βλέπει ότι, μολονότι η τοιαύτη άνδρατυξίς συναγωνίζεται τήν οικονομίαν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Πρόεδρος αὐτῶν ἐνισχοῦσι τήν προσπάθειαν τῆς Εὐρώπης, διδοῦσι ἡ δημιουργία εὐρείας ἀγορῆς ἀπληλαγμένης τελωνειακῶν φραγμῶν καί ἄλλων περιορισμῶν ὁ ἄναπτυξίς τῆς διεθνούς συναλλαγῆς καί ὅτι ἀσπῆσαι εἰς τήν ὀριστικῆν πολιτικῆν συνεργασίαν τῆς Ἀσίας. Διό τοῦτο ἡ Εὐρωπαϊκή κοινὴ γνώμη ζητεῖ ἀπὸ τῆς χώρας τῆς νῆ →

θείας του Δεϊννήστου *Αγι Ταμπακοπούλου και του πρώην *Υπουργού κ. Α. Μακκιά, έπετέλεσαν τον άρχικόν κυρήνα του έθνικού μας συμβουλίου, τό όποϊον είναι μέλος του ΜΟΥΒΕΜΕΝΤ ΕΥΡΩΠΕΙΝ άπό το 1950, ήδη δέ άπό το 1953, χάρις εϊς έπιμόνους και έπιτυχεϊς προσπάθειας της Κυβερνήσεώς μας συνεδέσθημεν μετά της Κοινής Εθνωπαϊκής *Αγορής. *Η έκπεδοσθα συμφωνία πρέπει νά χαρακτηρισθῆ κατ' οδόν άς κλήρης συμμετοχή μας έκεί προθεσμίῃ, άφού μετά τήν πάροδον άρισμένων έτιών άνελάβαμε τήν ύποχρέωσιν νά ύπαχθώμεν εϊς όλας τας διατάξεις του συμφώνου της Ρώμης. Κατ' ή διευκλινουσιν αὐτή παρεχωρήθη έξαιρετικώς εϊς τήν *Ελλάδα διό νά άνακτησῆ τόν έκολοσθέντα χρόνον, έκτής άπροκλήτου έπιθέσεως τήν όποϊαν ύπεστη μετά τόν πόλεμον και νά δυνηθῆ νά συγχρονισῆ τήν οϊκονομίαν της μέ τήν οϊκονομικήν πρόοδον τήν όκοϊαν έπετέλεσαν τά λοιπά *Εθνωπαϊκά κράτη έμπωρηθέντα της διεθνούς ύφέσεως, ή όκοϊα έκπεράτει τήν έποχόν έκείνην.

Μετά τας έπιτυχεϊσας προόδους ή Εθνωπαϊκή κοινή γνώμη περιμένει και περισσότερον. ^{Αντιγράφεται} ~~πιστεύει~~ ότι ή Εθρώπη, διό του συντονισμοῦ τών οϊκονομικών της δυνάμεων ήδράμασε τήν οϊκονομίαν της και άνεκτησε ένα μέρος της διεθνούς της προβολής. ~~Μεταξύ των άλλων~~ [→] υπερβῆν εϊς τήν πολιτικήν των συνεργασίαν τόν βαθμόν της προόδου της οϊκονομικής των συνεργασίας.

Πρέπει λοιπόν νά προχωρήσωμεν, άλλό νά προχωρήσωμεν μετά συνέσεως, χωρίς νά παρασυρθώμεν εϊς άκαίρους έκιδιάσεις, διότι ή έδρα της δημοσπονδιακής ένάσεως δέν ύρρασε έπαρκώς άκόμη. Μεταξύ στενής οϊκονομικής συνεργασίας και δημοσπονδίας ύπάρχει διαφορά. *Υπάρχει άπόστασις, ή όκοϊα πρέπει νά διανυσθῆ κατά στάδια, διό νά μή προσκόψῃ εϊς τας ύφισταμέντας άντιδράσεις, τας όποϊας

δημιουργεί έκδη το ιστορικών παρελθόν της Εθράκης. Όλοι γνωρίζομεν ότι τὰ σημερινά της Ψώνη διαμορφώθησαν κατόπιν μακρῶν καὶ αἰματηρῶν ἀγώνων, ὅτι ἔχουν ἐθνικὰς παραδόσεις, κυριαρχικά δικαιώματα καὶ συμφέροντα ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν εἶναι εὐκόλουν νὰ παρατηροῦν προτοῦ πεισθοῦν αἱ Κυβερνήσεις των ὅτι διὰ τῆς ἐνώσεως δὲν πρόκειται νὰ καταργηθῇ ἡ ἐθνικὴ των ὄντιτης, ὅτι κάθε λαὸς εἰς διατήρησιν — καὶ πρέπει νὰ διατηρήσῃ — τὴν ἰδιοτυσίαν του, τὴν πνευματικὴν του κληρονομίαν καὶ τὰ νόμιμα δικαιώματά του. Ὅταν πεισθῶσι ὅτι ἡ ἔνωσις τῆς Εθράκης, ὑπερ τῆς ὁποίας ἀγωνιζόμεθα, δὲν σιγῆται ἐναντίον οὐδὲν ἄλλ' ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐξάσκησιν ὀρισμένων κυριαρχικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰ ἐξασφαλισθῆν ἢ ἀνεξαρτησία της καὶ ἕνα ἐπιπέδον διαβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνο ποὺ διαδέχεται, ἢ εἰς τὸν ὅτι δυνήσονται νὰ διαθεσῶν εἰς τὸ μέλλον, ἄλλαι ἰσχυραὶ ἐθνικαὶ ὁμότητες.

Ἦσαν εἰκόνα τῶν δυσχερειῶν εἰς τὰς ὁποίας προσκόπεται ἡ πολιτικὴ συνεργασία τῶν Εθραϊκῶν χωρῶν, κατὰ τὰς ἐκδηλουμένας ὑπερ αὐτῆς προθέσεις, μὴς δίδουν ὀρισμέναι πραγματικὰ καταστάσεις τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα ν' ἀγνοήσομεν. Ἡ θέσις τῆς Μεγάλης Βρεταννίας π.χ., ἡ συμμετοχὴ τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀποκλήρωσιν τῆς Εθραϊκῆς προσπάθειας. Ὁ κ. MAC MILLAN εἶχε τὸ θάρρος νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσχώρησιν τῆς χάρας του εἰς τὴν Κοινὴν Εθραϊκὴν Ἀγορὰν μὲ ὅλας τὰς ἀπορροήσας ἐκ τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης ὑποχρεώσεις, διότι πιστεύει ὅτι αὕτη εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βρεταννικῆς οὐκονομίας καὶ ὅτι ὁ ἀποβῆ τελικῶς εἰς ὄφελος τῆς κοινοπολιτείας. Δὲν καθάρισε ὅμως ἄκδη τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον εἰς συμβιβασθῇ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ὁποίας

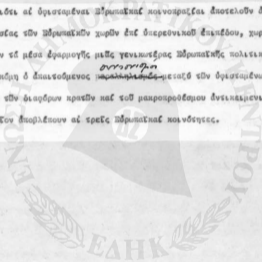
Αί υπάρχουσαι διαφορές αντιλήψεων έχουν την λογική των συνδέσεων με τας επιδιώξεις κάθε χώρας, τας ανάγκες της, τὰ συμφέροντά της και τήν θέσιν τήν όποίαν επιθυμεί να καταλάβη εις τήν νέαν πολιτικήν οργάνωσιν της Εβρώπης, τήν όποίαν όλοι αποδεχόμεθα ως αναγκαίαν.

Τό MOUVEMENT EUROPEEN του όκοιου ή δραστηριότης έστηρίχθη πάντοτε επί των απόψεων της κοινής γνώμης, απέφασισε να προβή εις τήν έρευναν των αντιδράσεων αυτής επί των διασταμένων απόψεων και τή πρότασει του Προέδρου του κ. H. PAURE συνεκάλεσε Πανευρωπαϊκόν συνέδριον εις τό Μόναχον, τό όποίον θα έξετάσῃ τήν δημοκρατικοποίησιν των όφισταμένων Εβρωπαϊκων οργάνώσεων, ως και τὰ μέσα και τόν τρόπον δια των όποιων θα καταστή δυνατή ή προσέθεσις της πολιτικής ένωσης. Θα έξετάσῃ επίσης τήν έκτίμησιν των έκκρεμόντων όρισμένων ζητημάτων επί της Εβρώπης, με τήν έλπίδα ότι τὰ Εβρωπαϊκά κράτη θα προέλθουν εις συμφωνίαν μετς από κοινοῦ αντιμεταπτώσεως αυτών. Ή τοιαύτη συμφωνία θα ένισχύσῃ τήν θέσιν του Ήλευθέρου κόσμου, διότι θα στερήσῃ τήν ολοκληρωτικήν καθεστῆτα της τυχαίας να εκμεταλλεθῶνται τας όφισταμένας διαφοράς αντιλήψεων και θ' αποτελέσῃ αποφασιστικόν βήμα δια τήν πολιτικήν συνεργασίαν των Εβρωπαϊκων χωρών.

Αί συζητήσεις αι όποται πρόκειται να λάβουν χώραν εις τό Μόναχον θα διευκολυνθοῦν δια της ύποβολής των απόψεων της κοινής γνώμης έκδοτης χώρας και δια τοῦτο άπεραστώθῃ ή σύγκλησις τοπικών προκαταρκτικων συνεδρίων, τά όποτα θα τας καθορίσουν.

Αυτός είναι ό σκοπός δια τόν όποτον τό έντικόν μας συμβούλιον παρεκάλεσε ήμεις, τοῦς όπολους θεωρεῖ ως τοῦς αντιπροσωπευτικώτερους παρίγοντας

Καθ' όσον διδεται αι όργαναίμεναι Εθρυμαίκακ κοινοοραίκαί άποτελοσν άπαρχήν
της συνεργασίας τών Εθρυμαίκακων χωρών έπεί άπερεθνικος έπιπέδου, χωρίς όμως
νύ διαθετοιν τή μέσα έφαρμογής μιας γενικωτέρας Εθρυμαίκακης πολιτικής. Δέν
έπεταχθή άκόμη ο άκαιοτοδομενος ^{συντονισμός} μεταξύ τών όργαναίμενων άμεσων
συμπεροδντων τών διαοδρων κρατών καθ' τοσ μακροπροδδοσμου άντικαίμενικου σκοποδ
εις τόν όποτον άποβλεποιν αι τρεις Εθρυμαίκακ κοινοδοητες.

εργάσιμον τὰς προσπάθειάς μας εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν Ἑυρωπαϊκῶν χωρῶν διὰ τῆς διευρύνσεως τῆς Κοινῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ἄγορᾶς μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν ἄλλων Ἑυρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὴν προοπτικεῖαν αὐτὴν οὐδέμις πλέον ἀντιδράσεις εἶναι ἐκνή να ἀνακόψῃ, διότι ἡ Ἑρώπη διὰ τοῦ συντονισμοῦ ἐνὸς μέρους τῶν οἰκονομικῶν τῆς δυνάμεων ἐπετέλεσε θαύματα καὶ ἐκνακτῆ τὴν διεθνῆ τῆς ἀκρίνοβολίαν. Ἡ διεθρυνσις τῆς Κοινῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ἄγορᾶς θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διαρκῆ ἀνάπτυξιν τῆς Ἑυρωπαϊκῆς οἰκονομίας διότι θὰ ἐκαστήσῃ τὴν συναγωνιστικὴν τῆς ἐκασότητά διὰ τῆς κατανομῆς τῆς παραγωγῆς τῆς, ἡ ὅποια θὰ ἐπέλθῃ σὺν τῇ χρόνῃ φυσιολογικῆς.

Ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας θὰ ἀποτελέσῃ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς πολιτικῆς ἐνώσεως στάδιον, διότι, χωρὶς να προϋποθέτῃ τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς τῶ πάντα προβλεπομένου σχεδίου, τὸ ὅποσον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας εἶναι ἀδύνατον, συνεπάγεται τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐξασκήσιν ὀρισμένων κυριαρχικῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν δημιουργίαν ἀρχικῶς χαλαρῶν πολιτικῶν δεσμῶν, οἱ ὅποιοι ἐνισχυόμενοι σὺν τῇ χρόνῃ θὰ ἀπολήξουν εἰς τὴν πολιτικὴν ἔνωσιν τῶν χωρῶν τῆς Ἑρώπης κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ εἰδικαὶ εἰσηγήσεις τὰς ὅποιας θὰ ἀκοσῆτε καὶ αἱ ἐκ' αὐτῶν παρατηρήσεις σας θὰ συμβάλουν ἐποικοδομητικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ Συνεδρίου τοῦ Μονάχου.